

de Tanker, Socialdemokraterne nedlagde i deres Forsvarsforslag, forekommer det mig, at er der for Tiden nogen her i Landet, der har Brug for, at der er en stærk Skytteforeningsbevægelse, der kan udvikle Befolkningen, saaledes at man, hvis man fra den Side har Tro til sine egne Tanker, efterhaanden kan faa dem ført ud i Livet, saa er det netop Socialdemokraterne. Derfor synes jeg, de skulde være os taknemmelige for, at vi arbejde for at holde disse Foreninger i god Vækst.

Hvad Ministeren angaar, maa jeg tilstaa, det forekommer mig, at Ministeren lod det staa noget for meget hen i det usikre, hvad der skulde ske paa dette Omraade. Ministeren udtalte, at han vilde optage Spørgsmaalet om denne Bevilling til nærmere Undersøgelse i Sommerens Løb, hvis han fik med Sagen at gøre, o. s. v. Men jeg vil gerne spørge den højtærede Indenrigsminister: ere vi dog ikke enige i den Synsmaade, at det, her er Tale om, er en Udsættelse af en Bevilling af finansielle Hensyn? Vi kunne jo ikke have hele denne Sag staaende i den Grad i det usikre, som Forholdet vilde blive, hvis man i Skytteforeningerne skulde arbejde under Indtrykket af, at her var Tale om yderligere Nedsættelse. Naar man siger, at man vil overveje Spørgsmaalet nærmere, saa kan dette jo, saadan i Almindelighed sagt, ogsaa betyde, at man tænker sig Muligheden af, at man vil gaa længere ned med denne Bevilling, saaledes at Resultatet af denne Forhandling kunde blive, at Lederne af Skytteforeningerne overhovedet slet ikke vidste, paa hvilket Grundlag de nu skulde arbejde, hvorimod de selvfølgelig vide dette særdeles godt, naar de faa det Indtryk af denne Forhandling, at der her fra Folketingets Side kun er Tale om en forhaabentlig kortvarig Udsættelse af finansielle Grunde. Forholdet er jo det, at vi i Sommer have vedtaget en Bestemmelse, hvorefter det ved kongelig Anordning skal kunne bestemmes, at unge Mennesker, der have faaet en vis Uddannelse i Skytte- og Gymnastikforeninger, eventuelt skulle kunne faa en kortere Uddannelsesetid — og de, der særlig have ønsket denne Bestemmelse, har jo ikke mindst været dem, der i det hele arbejde for en kortere Uddannelsesetid. Ogsaa af Hensyn til denne Bestemmelse er det rimeligt og naturligt at lægge Vægt paa, at der ikke er for megen Usikkerhed i dette Forhold. Jeg vil derfor for det første gerne paa ny betone, at den Synsmaade, der har raadet i Udvalgets Flertal, har

været den, at man ikke har fundet aldeles tilstrækkelig Grund til at modsætte sig at der kom en kortvarig Udsættelse paa dette Omraade, og dernæst vil jeg gerne bede den højtærede Minister udtale sig nærmere om dette Spørgsmaal, saaledes at det kan være ganske klart, at den nærmere Overvejelse, der er Tale om, drejer sig om Tidspunktet for denne lille yderligere Forøgelse af denne Bevilling, ikke om eventuelt at forskyde hele det Grundlag, paa hvilket Skytteforeningerne for Tiden arbejde her i Landet.

Berntsen: Da jeg som Indenrigsminister havde den Ære at skulle udarbejde Indenrigsministeriets Budget paa Finansloven, foreslog jeg en ganske lille Forhøjelse til de danske Skytteforeninger paa i alt 12,000 Kr. Anledningen dertil var, at jeg modtog et Andragende fra De danske Skytteforeningers Hovedbestyrelse, et Andragende, som paa Generalforsamlingen enstemmigt var tiltraadt af samtlige delegerede fra alle Landets Skytteforeninger. Dette Andragende gik ud paa en Forøgelse af Bevillingen paa 36,000 Kr., men af Hensyn til de økonomiske Forhold, hvori vi befandt os, fandt jeg det ikke rigtigt at gaa til en saa stor Forhøjelse og indskrænkede derfor mit Forslag til en Forhøjelse paa kun 12,000 Kr., og denne Forhøjelse fordelte jeg saaledes, at der til Anskaffelse af Præmie- og Øvelsesrifler skulde gives et forøget Bidrag af 3,000 Kr., et forøget Bidrag til Gymnastik paa 5,000 Kr., samt et forøget Bidrag paa 2,000 Kr. til Delingsførerkursus til Uddannelse af Lærere i Gymnastik, og til Foreningernes Fællesudgifter 2,000 Kr. Ærede Medlemmer ville se, at det er meget smaa Forhøjelser, jeg havde tilladt mig at bringe i Forslag fordelte med det Kendskab, jeg havde til Skytteforeningerne, paa de Konti, hvor jeg mente, der var særlig Trang til Forhøjelser. Det er jo ret interessant at se, hvorledes Skyttebevægelsen har bevaret sig her i Landet. Til næste Aar kunne de danske Skytteforeninger holde 50 Aars Jubilæum. Naar man ser, hvorledes det gaar med andre Foreninger her i Landet, at de komme og de gaa og i Regelen kun vare ganske faa Aar, er det for mig og alle Skyttesagens Venner en Glæde at se, at de danske Skytteforeninger, og dermed Skyttebevægelsen, have slaaget saadan Rod i vor Nation, at Skytteforeningerne ikke alene beholde deres Medlemstal, men at Medlemstallet stadig forøges.